

พ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง ตามคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ตั้งแต่วันที่ ๑๙ มกราคม ๒๕๕๙ เป็นต้นไป ผู้ฟ้องคดีเห็นว่า คำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกั้นกั้วผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีมีหนังสือที่ พย ๕๒๘๐๑/๐๐๙๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า การแต่งตั้งและถอดถอน รองผู้บริหารท้องถิ่น เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น ตามมาตรา ๔๘ เตรส (๓) และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าไม่ได้รับความเป็นธรรม จึงนำคดีมาฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้น

ขอให้ศาลพิพากษาหรือมีคำสั่ง ดังนี้

๑. ให้ตรวจสอบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของนายจรัสศักดิ์ อุสาหะนันท์ นายกเทศมนตรีตำบลปง และนายอนุราช เทศทอง ปลัดเทศบาลตำบลปง

๒. เพิกถอนคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง

ศาลปกครองชั้นต้นมีคำสั่งลงวันที่ ๓ เมษายน ๒๕๖๐ ไม่รับคำฟ้องของผู้ฟ้องคดีในส่วนที่ขอให้ศาลตรวจสอบข้อเท็จจริงและพฤติการณ์ของนายจรัสศักดิ์ อุสาหะนันท์ นายกเทศมนตรีตำบลปง และนายอนุราช เทศทอง ปลัดเทศบาลตำบลปง ไว้พิจารณา

ผู้ถูกฟ้องคดีให้การว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง เป็นการใช้อำนาจตามมาตรา ๔๘ เตรส (๓) และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ประกอบกับ หนังสือจังหวัดพะเยา ด่วนที่สุด ที่ พย ๐๐๒๓.๔/ว ๑๑๙๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง การได้มาซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว และเหตุที่มีคำสั่งดังกล่าวเนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีหมดความไว้วางใจในการบริหารราชการของผู้ฟ้องคดีแล้ว โดยผู้ฟ้องคดีไม่สามารถช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีคาดหวังได้

/ศาลปกครองชั้นต้น...

ศาลปกครองชั้นต้นเห็นว่า ข้อเท็จจริงจากคำฟ้อง คำให้การ สามารถวินิจฉัยชี้ขาดคดีได้แล้ว จึงให้ยุติการแสวงหาข้อเท็จจริงในชั้นตอนที่เหลือ

ศาลปกครองชั้นต้นพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลปงที่ ๐๕๐๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง เทศบาลตำบลปง จังหวัดพะเยา เพื่อเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีมอบหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้หมดความไว้วางใจในการบริหารราชการของผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่าผู้ฟ้องคดีไม่สามารถช่วยเหลืองานในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีคาดหวังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ เดรส (๓) และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปงตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เห็นได้ว่าการที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปงดังกล่าว เป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้หมดความไว้วางใจผู้ฟ้องคดีโดยสิ้นเชิงแล้ว กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตหรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบแต่อย่างใด ดังนั้น การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปงดังกล่าวจึงเป็นการกระทำที่ชอบด้วยกฎหมายแล้ว

ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง

ผู้ฟ้องคดีอุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีบริหารราชการโดยไม่ยึดหลักกฎหมายและหลักธรรมาภิบาล ทำให้เกิดความแตกแยกจนเกิดความเสียหายต่อองค์กรและเสียหายต่อสาธารณะ ทั้งนี้ ได้เกิดเหตุการณ์ขับไล่ผู้ถูกฟ้องคดีและปลัดเทศบาลเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๕๗ อีกทั้ง การที่ผู้ฟ้องคดีได้นำเรื่องทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีและปลัดเทศบาลไปร้องเรียนต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) และคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตในภาครัฐ (ป.ป.ท.) จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกฟ้องคดีไม่ไว้วางใจและนำมาซึ่งการให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปงตามคำสั่งเทศบาลตำบลปงที่ ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕

/ขอให้ศาล...

ขอให้ศาลปกครองสูงสุดพิพากษาให้เป็นไปตามคำขอข้อ ๒ ท้ายคำฟ้อง
ของผู้ฟ้องคดี

ผู้ถูกฟ้องคดีแก้อุทธรณ์ว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้หมดความไว้วางใจในการบริหารราชการ
ของผู้ฟ้องคดี ประกอบกับบุคคลดังกล่าวไม่สามารถช่วยเหลือในการบริหารราชการ
ของเทศบาลตำบลปงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีคาดหวังไว้ได้ จึงได้มีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจาก
ตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง โดยอาศัยอำนาจตามพระราชบัญญัติเทศบาล
พ.ศ. ๒๕๓๖ มาตรา ๔๘ เทรส ที่บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ...
(๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการ
นายกเทศมนตรี ... และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง ที่บัญญัติว่า รองนายกเทศมนตรีพ้นจาก
ตำแหน่งเมื่อ ... (๒) นายกเทศมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ... และหนังสือจังหวัดพะเยา
ด่วนที่สุด ที่ พย ๐๐๒๓.๔/ว ๑๑๙๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ เรื่อง การได้มา
ซึ่งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่นเป็นการชั่วคราว ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้รับ
การเลือกโดยตรงมาจากประชาชนในเขตเทศบาลตำบลปง จึงมีหน้าที่ความรับผิดชอบ
ในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ
ตลอดจนนโยบายที่แถลงต่อสภาเทศบาลและราษฎรในเขตเทศบาล จึงมีความจำเป็น
ที่ต้องแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีเพื่อเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาล
และถอดถอนรองนายกเทศมนตรีหรือสั่งให้รองนายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อตน
หมดความไว้วางใจ ซึ่งโดยสภาพแล้วบุคคลดังกล่าวไม่สามารถช่วยเหลือหรือปฏิบัติงานได้
ตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีได้คาดหวังไว้ และในขณะที่ได้มีหนังสือร้องเรียนผู้ถูกฟ้องคดีว่า
ประพฤตินิชอบต่อเทศบาลตำบลปง หนังสือดังกล่าวก็มิได้มีการเปิดเผยชื่อ สกุล ตัวตนของ
บุคคลผู้ร้องเรียนหรือมีส่วนเกี่ยวข้องในหนังสือแต่ประการใด ถึงแม้ภายหลังผู้ฟ้องคดี
จะได้พ้นจากตำแหน่งแล้วก็ไม่ได้แสดงตัวตนว่าเป็นผู้ร้องเรียนหรือมีส่วนเกี่ยวข้องด้วย
ซึ่งผู้ถูกฟ้องคดีได้ทราบในภายหลังว่าผู้ฟ้องคดีเป็นผู้ร้องเรียนผู้ถูกฟ้องคดีต่อเทศบาลตำบลปง
เมื่อศาลปกครองชั้นต้นได้ส่งสำเนาคำฟ้องและเอกสารหลักฐานประกอบคำฟ้องของ
ผู้ฟ้องคดี ผู้ถูกฟ้องคดีจึงได้ทราบเรื่องร้องเรียนดังกล่าวตั้งแต่นั้นมา กรณีจึงเห็นได้ว่า
ผู้ถูกฟ้องคดีไม่มีเจตนาออกคำสั่งกั้นกัณฑ์ผู้ฟ้องคดีแต่ประการใด แต่ได้ดำเนินการ
ตามอำนาจหน้าที่ที่กฎหมายได้บัญญัติไว้เพื่อให้การปฏิบัติงานบริหารราชการของเทศบาล

/ให้เป็นไปตาม...

ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ ตลอดจนนโยบายที่แถลงต่อสภาเทศบาลและราษฎรในเขตเทศบาลให้เกิดประโยชน์สูงสุด

ศาลปกครองสูงสุดออกนั่งพิจารณาคดี โดยได้รับฟังสรุปข้อเท็จจริงของตุลาการเจ้าของสำนวน และคำชี้แจงด้วยวาจาประกอบคำแถลงการณ์ของตุลาการผู้แถลงคดี

ศาลปกครองสูงสุดได้ตรวจพิจารณาเอกสารทั้งหมดในสำนวนคดี กฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ ฯลฯ ที่เกี่ยวข้องประกอบแล้ว

ข้อเท็จจริงรับฟังได้ว่า ผู้ฟ้องคดีได้รับแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง เทศบาลตำบลปง อำเภอปง จังหวัดพะเยา ตามคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๐๕๐๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ เพื่อเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงตามที่ถูกฟ้องคดีมอบหมาย ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ ต่อมา ผู้ถูกฟ้องคดีได้อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ เตรส (๓) และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ มีคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ เป็นต้นไป โดยผู้ถูกฟ้องคดีได้มีหนังสือที่ พย ๕๒๘๐๑/๐๐๓๖ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ แจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ฟ้องคดีทราบ พร้อมแจ้งเหตุผลว่าเพื่อให้การบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงเป็นไปอย่างเหมาะสม ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าคำสั่งดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมาย เป็นการกั่นแกล้งผู้ฟ้องคดี ทำให้ผู้ฟ้องคดีได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย จึงมีหนังสือลงวันที่ ๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ อุทธรณ์คัดค้านคำสั่งดังกล่าวต่อผู้ถูกฟ้องคดี แต่ผู้ถูกฟ้องคดียืนตามคำสั่งเดิม โดยได้มีหนังสือที่ พย ๕๒๘๐๑/๐๐๓๘ ลงวันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ แจ้งผลการพิจารณาอุทธรณ์ให้ผู้ฟ้องคดีทราบว่า การแต่งตั้งและถอดถอนรองผู้บริหารท้องถิ่น เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้บริหารท้องถิ่น ตามมาตรา ๔๘ เตรส (๓) และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ผู้ฟ้องคดีเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม และคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๔ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปงไม่ชอบด้วยกฎหมาย จึงยื่นฟ้องต่อศาลปกครองชั้นต้นเป็นคดีนี้ ต่อมาศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้อง ผู้ฟ้องคดีไม่เห็นพ้องด้วยจึงอุทธรณ์ต่อศาลปกครองสูงสุด

/ศาลปกครองสูงสุด...

ศาลปกครองสูงสุดเห็นว่า คดีมีประเด็นที่ต้องวินิจฉัยว่า คำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๙ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๙ ที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง เป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

พิเคราะห์แล้วเห็นว่า โดยที่พระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๕๙๖ มาตรา ๔๘ ทวิ บัญญัติว่า ให้เทศบาลมีนายกเทศมนตรีคนหนึ่งซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น มาตรา ๔๘ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีอาจแต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีซึ่งมิใช่สมาชิกสภาเทศบาล เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตามที่นายกเทศมนตรีมอบหมายได้ตามเกณฑ์ ดังต่อไปนี้ (๑) เทศบาลตำบล ให้แต่งตั้งรองนายกเทศมนตรีได้ไม่เกินสองคน ... มาตรา ๔๘ เตรส บัญญัติว่า นายกเทศมนตรีมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้ ... (๓) แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกเทศมนตรี ที่ปรึกษานายกเทศมนตรี และเลขานุการนายกเทศมนตรี ... และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า รองนายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อ ... (๒) นายกเทศมนตรีมีคำสั่งให้พ้นจากตำแหน่ง ... จากบทบัญญัติดังกล่าวเห็นได้ว่า นายกเทศมนตรีเป็นผู้ซึ่งมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น และต้องรับผิดชอบในการบริหารราชการของเทศบาลให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับ เทศบัญญัติ และนโยบายต่อสภาเทศบาลและราษฎรในเขตเทศบาล มีดุลพินิจที่จะแต่งตั้งบุคคลซึ่งมิใช่สมาชิกสภาที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๘ นว ประกอบมาตรา ๔๘ เบญจ และที่ตนไว้วางใจ เป็นรองนายกเทศมนตรีเพื่อให้เป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาล และถอดถอนรองนายกเทศมนตรีหรือสั่งให้รองนายกเทศมนตรีพ้นจากตำแหน่งเมื่อตนหมดความไว้วางใจแล้ว ดังนั้น โดยสภาพแล้วการที่นายกเทศมนตรีใช้ดุลพินิจมีคำสั่งถอดถอนรองนายกเทศมนตรีหรือให้รองนายกเทศมนตรีผู้ใดพ้นจากตำแหน่งเนื่องจากนายกเทศมนตรีหมดความไว้วางใจในตัวรองนายกเทศมนตรีผู้นั้น จึงไม่อาจจะถือได้ว่าเป็นการลงโทษรองนายกเทศมนตรีผู้นั้น ทั้งการกระทำหรือพฤติการณ์ของรองนายกเทศมนตรีที่เป็นเหตุให้นายกเทศมนตรีเสื่อมหรือหมดความไว้วางใจลง ก็ไม่จำเป็นต้องเป็นการกระทำหรือพฤติการณ์ในเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือหลายเรื่องโดยเฉพาะเจาะจง แต่อาจจะเป็นการกระทำ

/หรือพฤติการณ์...

หรือพฤติการณ์ของรองนายกเทศมนตรีผู้นั้นโดยรวมก็ได้ คดีนี้เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกฟ้องคดีได้มีคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๐๕๐๐/๒๕๕๔ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่งตั้งให้ผู้ฟ้องคดีดำรงตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง เทศบาลตำบลปง เพื่อเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีมอบหมาย ซึ่งเป็นรูปแบบในการบริหารราชการของเทศบาล ตั้งแต่วันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๕๔ แต่ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีได้หมดความไว้วางใจในการบริหารราชการของผู้ฟ้องคดี โดยเห็นว่า ผู้ฟ้องคดีไม่สามารถช่วยเหลืองานในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงตามที่ผู้ถูกฟ้องคดีคาดหวังได้ ผู้ถูกฟ้องคดีจึงอาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๔๘ เतरส (๓) และมาตรา ๔๘ โสฬส วรรคหนึ่ง (๒) แห่งพระราชบัญญัติเทศบาล พ.ศ. ๒๔๙๖ ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปง ตั้งแต่วันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ ตามคำสั่งเทศบาลตำบลปง ที่ ๒๖/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๕๕ เห็นได้ว่า การที่ผู้ถูกฟ้องคดีมีคำสั่งให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปงดังกล่าวเป็นการใช้อำนาจตามกฎหมาย เนื่องจากผู้ถูกฟ้องคดีได้หมดความไว้วางใจผู้ฟ้องคดีโดยสิ้นเชิงแล้ว กรณีจึงไม่อาจถือได้ว่าเป็นการใช้ดุลพินิจโดยไม่สุจริตหรือโดยมิชอบแต่อย่างใด ดังนั้น คำสั่งของผู้ถูกฟ้องคดีที่ให้ผู้ฟ้องคดีพ้นจากตำแหน่งรองนายกเทศมนตรีตำบลปงดังกล่าว จึงหาเป็นการไม่ชอบด้วยกฎหมายแต่อย่างใดไม่ ส่วนที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างเหตุแห่งการออกคำสั่งพิพาทสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนเรื่องการทุจริตของผู้ถูกฟ้องคดีต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) นั้น เห็นว่า ในสำนวนคดีไม่ปรากฏหลักฐานว่าก่อนที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะมีคำสั่งพิพาท ผู้ฟ้องคดีได้ร้องเรียนกล่าวหาผู้ถูกฟ้องคดีต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ไว้แล้ว คงมีเพียงหนังสือร้องเรียนคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) กล่าวหาปลัดเทศบาลตำบลปงกระทำการทุจริตเท่านั้น และแม้จะเป็นไปตามที่ผู้ฟ้องคดีกล่าวอ้างว่า ผู้ฟ้องคดีได้มีการร้องเรียนกล่าวหาผู้ถูกฟ้องคดีต่อคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.) ด้วยก็ตาม ก็ไม่เป็นข้อยกเว้นที่จะทำให้ผู้ถูกฟ้องคดีต้องไว้วางใจผู้ฟ้องคดีในการเป็นผู้ช่วยเหลือในการบริหารราชการของเทศบาลตำบลปงของผู้ถูกฟ้องคดีแต่อย่างใด ส่วนการที่ผู้ถูกฟ้องคดีจะทุจริตหรือไม่

/ยอมเป็นไปตาม...

ยอมเป็นไปตามข้อเท็จจริงที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ป.ป.ช.)
จะวินิจฉัยคำกล่าวหาต่อไป ข้ออ้างของผู้ฟ้องคดีจึงฟังไม่ขึ้น

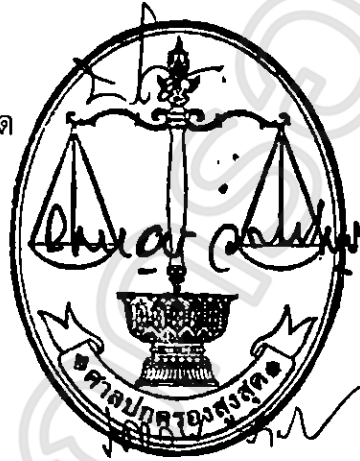
การที่ศาลปกครองชั้นต้นพิพากษายกฟ้องนั้น ศาลปกครองสูงสุดเห็นฟ้องด้วย
พิพากษายืน

นายประวิทย์ เอื้อนิรันดร์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการเจ้าของสำนวน

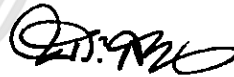
นายประวิตร บุญเทียม
ตุลาการหัวหน้าคณะศาลปกครองสูงสุด

นายไพบุลย์ วราหะไพฑูรย์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นางรดาพรรณ วานิช
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

นายประสาน บางประสิทธิ์
ตุลาการศาลปกครองสูงสุด

ตุลาการผู้แถลงคดี : นายไพศาล บุญเกิด

